

ת"פ 61397/03/16 - מדינת ישראל, שלוחת תביעות אילת נגד א ז, סנגוריה ציבורית

בית משפט השלום באילת

28 מרץ 2017

ת"פ 61397-03-16 מדינת ישראל נ' ז

בפני כב' השופט יוסי טופף
המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד זוהר אזרואל
שלוחת תביעות אילת

נגד
הנאשם:

א ז
ע"י ב"כ עו"ד יצחק מויאל
סנגוריה ציבורית

גזר דין

האישום וההרשעה

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בן זוג לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. לפי כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי, הנאשם וגב' נ ו (להלן: "המתלוננת") היו זוג נשוי והתגוררו יחדיו באילת. ביום 26.3.2016 בסמוך לשעה 2:30, פרץ ויכוח בין השניים בדירתם, במהלכו תקף הנאשם את המתלוננת, בכך שתפס אותה בחוזקה ואמר לה: "תעופי מהבית", תפס אותה בידה הושיבה על המיטה ונשך אותה בחוזקה בידה הימנית וגרם לה כאבים וסימן נשיכה בצבע אדום-כחול. המתלוננת ביקשה לעזוב את הדירה, אך הנאשם רדף אחריה ומשך אותה בניסיון למנוע ממנה לעזוב, ואיים עליה באומרו "שהיא משגעת אותו ואם היא תמשיך לבכות הוא יכול לעשות משהו יותר גרוע והוא לא ישתלט בעתיד על עצמו ועל המעשים שלו".

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה, עו"ד זוהר אזרואל, טענה למתחם ענישה הולם שבין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו

עמוד 1

בעבודות שירות לבין 4 חודשי מאסר בפועל. נטען כי הנאשם פגע בערכים חברתיים מוגנים כגון שלמות הגוף ואוטונומיית הפרט. הוגש גיליון הרשעות קודמות (ת/1), לפיו התנהל בעבר משפט נגד הנאשם בבית המשפט לנוער בגין עבירות אלימות, שהסתיים ללא הרשעה. בנסיבות המקרה, ולאור התסקיר החיובי, עתרה המאשימה להשית על הנאשם ענישה ברף התחתון של המתחם הנטען, בדרך של מאסר שירוצה בעבודות שירות, התחייבות ופיצוי למתלוננת.

4. ב"כ הנאשם, עו"ד יצחק מויאל, ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהשית על הנאשם עונש מרתיע וצופה פני עתיד, משיקולי שיקומו. הסנגור עמד על נסיבותיו האישיות של הנאשם שהיה "בגיר צעיר" ונשוי טרי בעת האירוע. נטען כי בעקבות האירוע השניים התגרשו. הנאשם שולב בקבוצה טיפולית בהצלחה ולאחר מכן השתלב בעבודה ובמסגרת לימודית. נטען כי אירוע כתב האישום היה נקודתי ונבע משתיית אלכוהול מופרזת כחלק מקיום מצוות "עד לא ידע" בחג הפורים. הסנגור ביקש להתחשב במעצרו של הנאשם בהליך זה מיום 26.03.2016 ועד ליום 30.03.2016 ולאחר מכן היותו במעצר בית ממושך. לאור זאת, ביקש הסנגור להסתפק בענישה צופה פני עתיד.

5. הנאשם מסר כי האירוע אינו משקף את אופיו והתנהגותו ומאז עבר תהליך ועזב את אילת. הנאשם התנצל על מעשיו והבטיח שלא לחזור עליהם. לדבריו, הוא פתח דף חדש בחייו, ניתק קשר עם המתלוננת, התנצל וביקש לסיים את ההליך במהירות האפשרית.

דיון ומסקנות

6. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. תחילה, אקבע מתחם ענישה למעשי העבירות שביצע הנאשם, על בסיס שיקולים נורמטיביים ואובייקטיביים, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. לאחר מכן, אקבע את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבותיו, בצורך בהרתעתו ואחרים כמותו, ובכלל זה אבחן האם ראוי כי ענישת הנאשם תחרוג ממתחם הענישה (ע"פ 2918/13 **דבס נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 18.7.2013); ע"פ 1903/13 **עיאשה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 14.7.2013); ע"פ 1323/13 **חסן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.6.2013)).

מתחם העונש ההולם

7. הנאשם ביצע את העבירות ברצף, כאשר יש ביניהן קשר הדוק, ויש לראותן כאירוע אחד לצורך קביעת מתחם הענישה (ראו: ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 29.10.2014); ע"פ 2519/14 **ענאד אבו קיעאן נ' מדינת ישראל** (29.12.2014); סע' 40ג(א) ו-40ג(א) לחוק העונשין).

8. מתחם הענישה ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה כפי שהוגדר בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין. לצורך כך יובאו בחשבון הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם; נסיבות הקשורות בביצוע העבירות, מידת אשמו של הנאשם ומדיניות הענישה הנוהגת (ע"פ 8641/12 סעד נ' **מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.8.2013)).

9. **הערכים החברתיים המוגנים ומידת הפגיעה בהם:** בביצוע העבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ואיומים, פגע הנאשם בהגנה על התא המשפחתי מפני אלימות, שלמות גופה של המותקפת, זכותה לאוטונומיה על גופה, שלוות נפשה ובטחונה האישי בעיקר בד' אמות התא המשפחתי.

מידת הפגיעה בערכים אלה במקרה דנא אינה מבוטלת אך אינה בעוצמה גבוהה. הנאשם תפס את המתלוננת בחוזקה, נשך את ידה וגרם לה לחבלה ולאחר מכן רדף אחריה ומשך אותה במטרה למנוע ממנה לעזוב את המקום. הנאשם איים על המתלוננת שאם לא תפסיק לבכות הוא עלול לעשות דברים חמורים מאלה.

10. **בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה,** בהתאם לסעיף 40ט לחוק העונשין, מעלה כי מדובר בעבירות שהתרחשו על רקע ויכוח בין הנאשם למתלוננת, בעת שהיו נשואים טריים. מהתרשמות שירות המבחן עולה כי מערכת היחסים בין השניים לא הייתה בשלה ואופיינה בחוסר תקשורת. דומה כי הנאשם פעל באופן אימפולסיבי וללא תכנון מוקדם, בעת שהיה שרוי בגילופין. הנאשם תפס את המתלוננת, נשך אותה, משך אותה, גרם לחבלה בידה ואף איים לפגוע בה. מידת אשמו של הנאשם רבה ולו חלק מרכזי ועיקרי במהלך הדברים. הנאשם הבין את אשר עשה, את הפסול שבמעשיו ואת משמעותם. על אף היותו שרוי בגילופין בשעת המעשה, הנאשם הביא את עצמו למצב השכרות, יכל להימנע מהמעשים לו רצה בכך, הוא אינו זכאי לחסות מהגנה שבדין ואף לא נטען לסייג לאחריותו הפלילית.

11. **מדיניות הענישה הנוהגת** בעבירות בהן הורשע הנאשם שמה דגש על הצורך במאבק בנגע האלימות ובצורך להשית ענישה מרתיעה. בתי המשפט קבעו עונשים במנעד רחב בהתאם לנסיבות המקרה. סקירת הפסיקה בעבירות בהן הורשע הנאשם בנסיבות דומות, מלמדת על טווח ענישה החל ממאסר מותנה וכלה במספר חודשי מאסר בפועל. כך למשל:

א. ברע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 2.5.2016), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפת בת זוג, בכך שבמהלך ויכוח ביניהם דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. בערכאה הדיונית נקבע **מתחם ענישה הולם שבין מאסר לתקופה קצרה שאפשר וירוצה עבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם נעדר עבר פלילי הוטלו **6 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה ופיצוי.

ב. ברע"פ 9118/12 **אלכסנדר פריגין נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 1.1.2013) נדחתה בקשת רשות

ערעור מטעם נאשם, אשר הורשע בעבירה של איומים כלפי זוגתו לשעבר ואדם נוסף. הנאשם הגיע לבית המתלוננת כשהוא שיכור וכאשר הבחין שהיא עם אדם אחר, ניסה לתקוף את אותו אדם ואיים להרוג את המתלוננת. על הנאשם, ללא הרשעות קודמות, הוטלו **4 חודשי מאסר על תנאי** וצו מבחן.

ג. ברע"פ 4140/10 **גסאן חביב אללה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 6.9.2010) נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, במספר עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי בת זוג, תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ואיומים, בכך שתקף את זוגתו ואיים עליה, מנע ממנה את הכניסה לביתם ואיים לפגוע בילדיהם. על הנאשם הוטלו **10 חודשי מאסר בפועל** ומאסרים מותנים.

ד. ברע"פ 5986/09 **סלימאן אבו האדיר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 23.7.2009) נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של תקיפת בת זוג ואיומים, בכך שהלם אגרופו בבטנה ובכתפה של אשתו, איים עליה והניף מברג לעברה. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **8 חודשי מאסר בפועל** והתחייבות כספית.

ה. בעפ"ג (מח' י-ם) 57596-05-15 **אליהו אזולאי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 23.8.2015), התקבל ערעור מטעם נאשם, אשר הורשע בעבירת איומים ותקיפת בת זוגו. הנאשם תקף את המתלוננת, בכך שאחז בלסתה כשבידיו סכין ותקף אותה בהזדמנויות שונות תוך שהוא מכה אותה בסטירות ובאגרופים. בערכאה הדיונית הוטל על הנאשם, בן 64, ללא עבר פלילי, 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי והתחייבות. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה הולם שבין מאסר בפועל לתקופה קצרה שניתן לרצות בעבודות שירות, לבין מספר חודשי מאסר בפועל**, והטיל על הנאשם **45 ימי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות** ותקופת המאסר המותנה קוצרה לחודשיים.

ו. בעפ"ג (מח' ב"ש) 57820-01-15 **יואב מוצ'ה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 12.3.2015), נדחה ערעור מטעם נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג, בכך שאיים "לגמור אותה", חנק אותה, הפילה ארצה, נשך אותה באמה והכה אגרופיו בפניה. בתגובה המתלוננת נשכה את הנאשם בידו. למתלוננת נגרמו חבלות. נקבע **מתחם ענישה הולם שבין 11 ל-30 חודשי מאסר**. על הנאשם בעל עבר פלילי, הוטלו **13 חודשי מאסר בפועל**, מאסרים מותנים ופיצוי כספי.

ז. בע"פ (מח' ב"ש) 25919-11-14 **יבגני סקומורוחין נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 14.1.2015), נדחה ערעור מטעם נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ואיומים, בכך שבעקבות ויכוח קצר, שפך עליה דלי מים, השליך אותה לרצפה, בעט בה, אחז בשערה, חבט בראשה מספר פעמים ואיים להרגה. למתלוננת נגרמו חבלות בגופה. בערכאה הדיונית נקבע **מתחם ענישה הולם שבין 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל**, לצד מאסר מותנה וענישה כלכלית. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי**

מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסרים מותנים, קנס והתחייבות.

ח. בע"פ (מח' מרכז) 25020-02-13 **שמואל לוי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.5.2013) נדחה ערעור מטעם נאשם אשר הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שהכה את בת זוגו באגרופים וגרם לה לסימן כחול בידה. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **2 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות** ומאסר מותנה.

ט. בעפ"ג (מח' ב"ש) 35613-08-11 **פיליפ פבריקנט נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 4.7.2012), התקבל באופן חלקי ערעור מטעם נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של תקיפת בת זוג ואיומים בכך שסטר בפניה שלוש פעמים, היכה ארופו בפניה, הפילה אל מתחת לאוטובוס, בעט בבטנה, אמר כי יקבור אותה מתחת לאוטובוס וגרם לה דימום מאפה ושפשוף במרפק. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות**, מאסרים מותנים, קנס ופיצוי.

י. בע"פ (מח' חי') 6003-11-10 **אנדרי דריאבין נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 13.1.2011) התקבל חלקית ערעור מטעם נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש בכך שבהיותו שיכור אחז בשערות ראשה ובידיה וגרם לה סימנים כחולים בזרועותיה. בנוסף דחף את בנו והפילו. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו בערכאה הדיונית **5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות**, מאסרים מותנים ופיצוי. בית המשפט המחוזי קיצר את תקופת המאסר המותנה והותיר את יתר רכיבי העונש על כנם.

יא. בת"פ (ב"ש) 3141-04-11 **מדינת ישראל נ' וסאם מוחמד** (ניתן ביום 25.11.2014), הורשע נאשם, על יסוד הודאתו, בעבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי בת זוג ואיומים, בכך שמשך בשערותיה וסטר על פניה. לאחר מכן, הגיע הנאשם לבית הוריה של המתלוננת ואיים להרוג אותה. נקבע **מתחם ענישה הולם שבין חודשיים ל-8 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, שהורשע בהליך פלילי מקביל אחר, הוטלו **4 חודשי מאסר על תנאי** וצו מבחן.

יב. בת"פ (אי') 2671-05-12 **מדינת ישראל נ' ולדימיר מנקו** (ניתן ביום 10.6.2014), הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בעבירות של איומים ותקיפה סתם של בת זוג בשני אירועים. באירוע הראשון אמר הנאשם למתלוננת כי ישבור את רגליה ויהרוג אותה, נשך אותה וסטר בפניה 3 פעמים. באירוע השני הנאשם הכניס את המתלוננת למקלחת, פתח מים קרים ואמר לה "כשתירגעי אני אוציא אותך מפה", חבט בראשה ובגבה וסטר לה. לכל אחד מהאירועים נקבע **מתחם ענישה הולם שבין 4 ל-12 חודשי מאסר בפועל** כשלצדם רכיבי ענישה מותנית. על הנאשם, נעדר הרשעות קודמות, הוטלו **4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות**, מאסרים מותנים, פיצוי והתחייבות.

יג. בת"פ (רמ') 37607-06-12 **מדינת ישראל נ' אהרון זוהר** (ניתן ביום 13.3.2013), הורשע נאשם, על

יסוד הודאתו, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש של בת זוג ואיומים, בכך שאחז בידה של המתלוננת היכה בראשה ואמר לה "את תהי גופה היום" וכל זאת בעת שהמתלוננת הייתה בחודש השני להריונה. על הנאשם הוטלו **6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות** מאסר על תנאי והתחייבות.

יד. בת"פ (ראשל"צ) 13177-03-10 **מדינת ישראל נ' ליאור בר אל** (ניתן ביום 3.7.2012), הורשע הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ואיומים, בכך שדחף והיכה בגבה ובצווארה של בת זוגו ואיים לפגוע בה. על הנאשם הוטלו **6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות** ומאסר מותנה.

12. מכל המקובץ סבורני כי מתחם העונש ההולם לעבירות שבוצעו על ידי הנאשם, בנסיבות המפורטות, נע **בין חודשיים מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 8 חודשי מאסר בפועל**, לצד רכיבי ענישה מרתיעים וכלכליים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

13. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם, יש לקבוע את העונש המתאים לנאשם. בגזירת העונש המתאים לנאשם שמלפניי וכמצוות סעיף 40יא לחוק העונשין, יש מקום להתחשב בנסיבותי האישיות, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות. נסיבות אלה נלמדות, בין היתר בענייננו, מטיעוני הסנגור לעונש, מתסקירי שירות המבחן, מרישומי הפלילי ומדברי הנאשם לבית המשפט. בדרך זו חידד תיקון מס' 113 לחוק העונשין את הצורך בהמשך נקיטת שיטת ענישה אינדיווידואלית, הבוחנת נסיבותיו של כל מקרה ואדם המובא לדיון (ע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170; ע"פ 5106/99 **אבו ניג'מה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(1) 350; רע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.5.2009)).

14. הנאשם, יליד 1996, ולחובתו פסק דין ללא הרשעה, מבית המשפט לנוער, בגין עבירות אלימות, שביצע בשנים 2011-2012.

תסקירי שירות המבחן

15. שירות המבחן נפגש עם הנאשם והגיש מספר תסקירים כדלקמן:

תסקיר מיום 30.6.2016, במסגרתו נסקרו קורות חייו של הנאשם ומשפחתו, אך בשל צנעת הפרט אמנע מלפרט מעבר לנדרש. נמסר כי הנאשם בן 20, פרוד, ללא ילדים. עובד בבית קפה כאחראי מטבח מזה כשלוש שנים, לשיעור רצון מעסיקו. בהיותו בן 17 הופנה לראשונה לשירות המבחן לנוער בגין ביצוע שתי עבירות אלימות,

השתלב בתוכנית טיפולית ונידון לצו מבחן למשך שנה. בתקופה זו חזר הנאשם בתשובה והחל לנהל אורח חיים דתי. בגיל 19 נישא לבת זוגו והיה נשוי לה במשך שנה. לאחר ביצוע העבירות נפרדו בני הזוג.

הנאשם שלל שימוש בסמים ובחומרים משני תודעה, אך מסר כי אינו זוכר את המעשים המיוחסים לו בכתב האישום מכיוון שהיה נתון להשפעת אלכוהול, שצרך בארוחת חג פורים. לצד זאת, הכיר הנאשם בכך שמדובר בהתנהגות חמורה ומסר שהוא חש בושה וזעזוע מהתנהגותו. הנאשם טען כי לא נקט באלימות כלפי בת זוגו קודם לאירוע דנא.

שירות המבחן שוחח עם המתלוננת, אשר אישרה את דברי הנאשם ומסרה כי הוא מעולם לא נקט כלפיה באלימות פיזית או מילולית. לדבריה, הנאשם סובל מנטייה להתפרצויות זעם וקושי לשלוט בדחפיו כאשר הוא נתון להשפעת אלכוהול, אותו צורך באירועים חברתיים. המתלוננת ציינה כי הקשר הזוגי ביניהם אופיין בתקשורת לקויה ובהתערבות ההורים. האירוע במסגרתו בוצעו העבירות היה חריג ויוצא דופן בעוצמתו ואינו מאפיין את התנהגות הנאשם. המתלוננת הצטערה על הגשת התלונה, ומסרה ששוכנעה להגיש את התלונה על ידי אמה. המתלוננת הביעה רצונה בשלום בית ובפיוס, וציינה שאינה חוששת מהנאשם.

שירות המבחן התרשם כי בין בני הזוג שררה זוגיות לא בשלה, בהיותם צעירים מאוד ונתונים להשפעת הוריהם. בהתחשב בגילו הצעיר של הנאשם, היותו בעל דימוי עצמי נמוך ובעל קושי לשלוט ולווסת דחפים ונטייה להתפרצויות זעם, בעיקר לאחר צריכת אלכוהול, העריך שירות המבחן כי ההליכים המשפטיים היוו עבורו גורם בולם ומציב גבולות להתנהגותו והסיכון להישנות העבירה נמוך. צוין כי הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, שומר על יציבות תעסוקתית ובעל שאיפות להתקדם בתחום המקצועי והאישי. לאור האמור, המליץ שירות המבחן על עונש מרתיע ומציב גבולות בדמות מאסר על תנאי ועונש שיקומי טיפולי בדרך של צו מבחן למשך שנה, במהלכו ישולב בקבוצה טיפולית לשליטה בכעסים ולקבלת כלים נורמטיביים להתמודדות.

16. בתאריך 5.1.2017 נערך תסקיר משלים ממנו עלה כי מאז התסקיר הקודם הנאשם והמתלוננת התגרשו וניתקו קשר. הנאשם שולב בקבוצה טיפולית לצעירים במסגרת השירות ושיתף פעולה באופן מלא. שירות המבחן התרשם כי מודעותו של הנאשם להתנהגותו במצבי דחק עלתה והוא רכש כלים להתמודדות עם מצבים דומים באופן נורמטיבי. נמסר כי לאחר חמישה חודשים עבר הנאשם מאילת לקרית גת לטובת משרת מנהל מטבח במסעדה ולימודי טבחות ב"תדמור". שירות המבחן העריך כי הסיכון להישנות העבירות מצד הנאשם הינו נמוך והתרשם כי הנאשם מיצה את ההליך הטיפולי, ולכן הסיר את ההמלצה הטיפולית לגביו. לאור ההתרשמות כי הנאשם, השקיע מאמצים בשיקומו וקידומו המקצועי בעבודה ובלימודים ונוכח גילו הצעיר, המליץ שירות המבחן להסתפק בענישה מרתיעה ומציבת גבולות, בדרך של מאסר מותנה והתחייבות כספית, על מנת שלא לפגוע בסיכויי שיקומו.

17. ביום 27.2.2017 נתקבל תסקיר משלים, לבקשת בית המשפט, לפיו הנאשם נמצא מתאים לביצוע של"צ. ביום 14.3.2017 מסר שירות המבחן כי גובשה לנאשם תכנית של"צ בהיקף של 200 שעות.

18. **שיקולים לחומרה:** בבסיס השיקולים לחומרה עומדת המדיניות המשפטית בעבירות בהן הורשע הנאשם, עבירות שבוצעו במסגרת התא המשפחתי וחומרתן. הבאתי בחשבון את שיקולי הרתעת היחיד והרבים. נפסק לא אחת כי בכל הנוגע לעבירות אלימות ואיומים בחיק המשפחה, יש להציב גבולות ברורים ומסר של הוקעה חד וצלול לנאשם ולציבור כולו, כי עבירות מסוג זה יתקלו בענישה מוחשית.

19. **שיקולים לקולא:** במסגרת השיקולים שמצאתי להניח על כף הזכות ביחס לנאשם, הבאתי בכלל חשבון את גילו הצעיר, יליד 1996, הודאתו בכתב האישום שתוקן לקולא, לקיחת האחריות מצדו, הבעת הצער והחרטה והחיסכון בזמן שיפוטי בכך שמנע את הצורך בשמיעת עדים. נתתי דעתי לכך שאין בעברו הרשעה קודמת ולא נודע על פתיחת תיקים נוספים נגדו מאז ביצוע העבירות בהן הורשע. משקל מיוחד נתתי לכך שהנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן ושולב בהצלחה במסגרת טיפולית בקבוצה ייעודית. מאז האירוע, הנאשם התגרש מהמתלוננת, אינו מצוי עמה בקשר, השתלב במסגרת תעסוקתית ולימודית והוערך כי פחת הסיכון להישנות מקרה דומה.

20. המקרה דנא הינו דוגמא למתח שבין חומרת העבירות ותוצאותיהם המצדיקות ככלל השתת מאסר בפועל, לבין נסיבותיו האישיות של הנאשם ומסלול שיקומו המוצלח, הנוטים לכיוון הימנעות מהשתת מאסר בפועל, אף כזה שירוצה בעבודות שירות.

שוכנעתי כי יש לעודד את הנאשם להמשיך בנתיב השיקומי ולחזק ידיו בדרך חיו החדשה. כולי תקווה כי אם יתמיד הנאשם בדרכו זו, ייתרם מכך לא רק הוא עצמו, אלא גם החברה תצא נשכרת. בנסיבות אלה, הקלה בעונש במקרה דנא תהווה תמריץ חיובי לנאשם להתמיד בדרך חיים נורמטיבית.

21. בנסיבות אלה, גילו הצעיר, החרטה שהביע הנאשם, התנתקותו מהמתלוננת, שיתוף הפעולה עם שירות המבחן, התמדתו בהליך השיקומי, הערכה החיובית של שירות המבחן בעניינו, השתלבותו במסגרת עבודה ולימודים המלמדים על שאיפותיו להתקדם בחייו ולשמור על אורח חיים נורמטיבי, מצאתי הצדקה לחרוג מטה ממתחם הענישה ההולם, אותו קבעתי לעיל, משיקולי שיקומו של הנאשם, מכוח סעיף 40 לחוק העונשין.

22. לא נעלם מעיני הגמול הנדרש לנאשם, שישקף את הסלידה שחשה החברה נוכח מעשיו ואת הוקעתם הנדרשת. לאחר שהתרשמתי מטענות הצדדים, המלצות שירות המבחן ומכלול נסיבות העניין, נחה דעתי כי ראוי להעדיף בעניינו ענישה צופה פני שיקומו, להימנע ממתיחת מלוא שורת הדין למולו, ולהשיג את מטרות הענישה באמצעות השתת רכיבי גמול בדרך של עונש שיקומי שיתרום לחברה בדרך של שירות לתועלת הציבור ופיצוי למתלוננת, לצד עונש הרתעתי בדמות מאסר מותנה והתחייבות כספית.

23. בקביעת העונש המתאים, הבאתי בחשבון כי הנאשם שהה במעצר, במסגרת הליך זה, במשך 5 ימים

(26.3.2016 - 30.3.2016), ולאחר מכן שוחרר למעצר בית בתנאים מגבילים עד ליום 15.9.2016.

העונש המתאים לנאשם

24. באיזון מכלול השיקולים שמניתי לעיל, מצאתי להשית על הנאשם עונש כדלקמן:

א. שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות באגודה למען הקשיש באילת, בהתאם לתכנית שירות המבחן ובפיקוחו, כאמור בתסקיר מיום 14.3.2017. הובהר לנאשם כי הפרת צו השל"צ עשויה לגרום להפקעתו, חידוש המשפט וגזירת עונשו מחדש.

ב. מאסר מותנה לתקופה של 8 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של 3 שנים מהיום יעבור על כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. מאסר מותנה לתקופה של 4 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של 3 שנים מהיום יעבור על כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים, למעט תגרה.

ד. פיצוי למתלוננת בסך 5,000 ₪, אשר ישולם על דרך הפקדתו במזכירות בית המשפט בתוך 120 יום. המזכירות תעביר את סכום הפיצוי לידי המתלוננת, לפי כתובתה המפורטת בכתב האישום. פיצור בתשלום יחייב את הנאשם בתוספת פיצורים כחוק.

ה. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסכום של 7,500 ₪, להימנע מלעבור במשך שלוש שנים מהיום, על כל עבירת אלימות, למעט תגרה. היה והנאשם לא יחתום על ההתחייבות כאמור בתוך 7 ימים מהיום, ייאסר בגין כך למשך 30 ימים.

25. ניתן בזאת צו להשמדה/ חילוט/ השבת המוצגים, לפי שיקול דעת המאשימה.

26. העתק גזר הדין ישלח לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, א' ניסן תשע"ז, 28 מרץ 2017, במעמד הצדדים.

עמוד 9

